

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Zaradi praznika Vseh Svetnikov izide prihodnji list v ponedeljek 3. novembra 1884.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravištvo „Slov. Naroda“.

Najnovejšemu dnevniku v odgovor.

(Konec.)

Naš častivredni Benjamin popisal je mnogo papirja v zgovor svoje „Lex Šuklje“ in radovedni smo pričakovali, kdaj nam bode razkril svojo „finančno podkovanost“. A čakali smo zaman, in vse, kar nam je razkril in navajal, daje nam le dokaz, da

	10% norm. šol. priklado goldinarjev	5% dež. priklado goldinarjev	vkupe goldinarjev	v e č goldinarjev
Od zemljiškega davka (7178 gld. 41 kr.) . . .	717.84 —	358.92 —	1.076.76 —	504.89
„ hišne najemnine (146.599 gld. 1 kr.) . . .	14.659.90 —	7.329.95 —	21.989.85 —	10.261.93
„ pridobninskega davka (33.736 gld. 39 kr.) . .	3.373.64 —	1.686.62 —	5.060.26 —	3.278.90 1/2
„ dohodninskega davka (68.022 gld. 42 1/2 kr.) .	6.716.09 —	3.358.05 —	10.074.14 —	6.651.48
Vkupe	25.467.47 —	12.733.54 —	38.201.01 —	20.697.20 1/2

Po teh neovgljivih številkah vidimo, da se je Šuklje že zmotil za **5.697 gld. 20 1/2 kr.** „Grosse Geister genirt so was nicht“. A pride še boljše. Če pomislimo, da se bode davek samo pri hišni najemnini zvišal za 10.261 gld. 93 kr., je naravna posledica, da hišni posestniki tega davka ne

je bil postavodajalec kaj slabo podkovan in da se mu o svoti, katero bode treba plačevati po novem zakonu, res niti sanjalo ni. Saj je pa tudi naravno. Nekateri gospodje bili so toli površni, da so že govorili o 41.000 gold. v obligacijah, katere bodo proglasili „als gute Preise“, kar pa nikakor ne bode šlo, kajti sedaj so se morebiti že toliko poučili, da ta zaklada ni z ljudskimi šolami v nikakej zvezi, torej tudi ne z normalno-šolskim zakladom.

Veliki državnik in še večji postavodajalec Šuklje je trdil, in z mastnimi številkami tiskal, da bode Ljubljana vsled njegovega zakona v bodoče plačevala le 15.000 gld. več. To je za Šukljeja bagatela, in to tem več, ker ne gre iz njegovega žepa, ker njemu kot c. kr. uradniku ne treba plačevati doklad. Mi smo mislili, da je Benjamin vse to vestno izračunal, a varali smo se, vse le površnost, vsakdanja površnost, kakršne bi se od c. kr. profesorja in uzornega urednika še uzornejšega lista nikdar ne nadejali. Da ne bomo dolgočasili čitateljev, potrudili se bomo, da vso zadevo, kolikor možno na kratko razložimo. V ta namen govoré naj naslednje popolnem verodostojne številke:

Mestu Ljubljanskemu se je 1884 l. predpisalo zemljarine 7178 gld. 41 kr., davka od hišne najemnine 146.599 gold. 01 kr., pridobninskega davka 33.736 gld. 39 kr., dohodarine 68.022 gld. 42 kr. in je dosedanja 10% šolska doklada znašala 571 gld. 87 kr., 11.727 gld. 92 kr., 1781 gld. 35 1/2 kr. in 3422 gld. 66 kr. vkupe 17.503 gld. 80 1/2 kr.

Po novem zakonu pa bode treba plačati:

	10% norm. šol. priklado goldinarjev	5% dež. priklado goldinarjev	vkupe goldinarjev	v e č goldinarjev
Od zemljiškega davka (7178 gld. 41 kr.) . . .	717.84 —	358.92 —	1.076.76 —	504.89
„ hišne najemnine (146.599 gld. 1 kr.) . . .	14.659.90 —	7.329.95 —	21.989.85 —	10.261.93
„ pridobninskega davka (33.736 gld. 39 kr.) . .	3.373.64 —	1.686.62 —	5.060.26 —	3.278.90 1/2
„ dohodninskega davka (68.022 gld. 42 1/2 kr.) .	6.716.09 —	3.358.05 —	10.074.14 —	6.651.48
Vkupe	25.467.47 —	12.733.54 —	38.201.01 —	20.697.20 1/2

bodo plačevali iz lastnega žepa, ampak to zopet strankam naložili in nam je že več slučajev znanih, da se je že sedaj strankam „za prešce“ dala vest, da bode za 20 do 40 gld. več plačevali. Recimo, da bi se najemnina zvišala za 30.000 gld. — kar ni pretirano, ker bode marsikateri hišni posest-

nik pri tem hotel imeti malo dobička, bode od teh 30.000 gld. plačevati ordinarij in ekstraordinarij vkupe 6.799 gld. 83 kr. Od te vsote pa 10% normalno-šolsko priklado, to je 679 „ 98 „ Dosedanja doželno priklado s 32% in novo doželno priklado s 5%, torej 37% doželno priklado, to je . 2.515 „ 94 „ torej novega bremena . . . 9.995 gld. 75 — kr.

in če vzamemo na dalje v pošte, da se bode vsled nove postave pritegnila južna železnica, da bode namestu dosedanje šolske priklade v znesku 4.965 gl. 85 kr. plačevala (10% normalno šolsko priklado t. j. 9.931 gld. 71 kr. in pa 5% doželno priklado to je 4.915 gld. 85 kr.) vsega vkupe 14.847 gld. 56 kr., torej za . . . 9.881 „ 71 „ več, nego do sedaj — potem vidimo, da bode z zgoraj izkazanimi 20.697 „ 20 1/2 „ Ljubljana vsega vkupe 1885

leta za 40.574 gld. 66 1/2 kr. več davka in priklad imela nego letos. In ko bi južno železnico popolnem iz računa pustili, bi vendar preostajalo vedno še nad 30 tisoč goldinarjev, po katere bomo davkoplačevalci morali posegniti v žep, torej več, **nego dvakrat** toliko, kakor je genijalni Šuklje proračunal. To je že precejšnja vsota, ki pa utegne še naraščati, kajti v slučajih, da bi se nova postava o žganih pi-jakah ne potrdila, ali v praksi ne obnesla, bode treba vsekako še zvišati doželno priklado in potem bode novo bremo še čutnejše. A tudi to še ni vse, kajti pomisliti treba na vse posledice, katere mu je naklonil g. Šuklje s svojim novim zakonom.

S tem, da dežela prevzame izplačevanje plač dosedanjih mestnih učiteljev in učiteljic, mestu Ljubljanskemu ni še vse odvzelo: kajti ostalo mu bo za mestne šole še dokaj štroškov, ki že zdaj znašajo

LISTEK.

Gianettino l' Inglese.

(Nemški spisal Fran pl. Gaudy, poslovenil I. P.)

(Dalje.)

Vrgel je težko vrečico z rame na tla, da so denarji zazveneli, in zgrabil je, ne da bi vprašal, steklenico na mizi, in pritisnil jo k ustim.

Strmeč ga je gledal glavat. Po skoraj četrt-urnem požirku vrgel je steklenico proč, in zvrnil se je na tla.

Le s težavo so zvedeli od Santa, zakaj je prišel prepozno? On se je brž, ko je dobil denar, podal na pot, še ponoči je bil je spuščen iz Porta de san Gallo. Ko je napočil dan, ter je že on imel Fiesole za hrbtom, in je že bil na višini Gerinijeve vile, srečal je jednega strelca. Ta ga je čudno pogledal, pa jezdil je mimo, vedno nazaj pogledujoč. Santo je pospešil korake, ali je zazvenil denar, ali vrag vedi, kaj je bilo — strelec je obrnil konja in jezdil je za njim. Santo planil je v ciprezin gozd, ne zme-nivši se, da bi se lahko odril kožo, le z velikim trudom splazil se je zkozi, potegnivši jo potem skozi oljino

grmovje, našel je k sreči neko luknjo — ki ni bila dosti večji, kakor kak lisičji brlog. Tam je bil skrit kakih šest ali sedem ur, dokler se ni prepričal, da je odšel strelec že sit čakanja. Od lakote in žeje že polumrtev, zlezal je ven, in prisedši do gostilnice delle tre Maschere, ukazal je prnesti košček salame in polič vina. Iz jednega poliča bilo je sedem foljet. Nazadnje se je spomnil Santo svojega poslanstva, in tekkel je na vse pretrge v goro, pa prišel je jedno uro prepozno, da bi bil rešil Angleža.

Pippo Ceccarelli gledal je mračno mej večkrat pretrganim pripovedovanjem v goreče ogle, Marinccia se je na glas jokala. „Ali ti nesem rekla“, vzdihovala je, „da počakaj jeden ali dva dni. Zakaj me nesi poslušal? Poverella!“

„Molči, baba, molči! Ti me boš še naredila neumnega. Njegova zla zvezda mu je uzrok, ne pa jaz. — Jaz moram držati besedo na minuto, če ne, v planjavi moje ime ni piškovega oreha vredno. Molči! Bil je krivoverec in otročji ropar. On ni nič boljšega zaslužil. In dečka tukaj — tega ne smeja oddati — kako bi ga tudi mogla? Obdrži ga, Marinccia. On naj bo podedoval denar — naj bo najin sin — in jedenkrat naj vzame najino Peppino. Bolje je zanj, kakor da bi ga izročila tej krivoverske babi.“

Da sta izginila imeniten Anglež in njegov sin, to tudi v teh nemirnih časih ni tako lahko utihnilo, oblasti so bile primorane zasledovati izdajalca, in ponujale so velike nagrade temu, kdor pomore, dobiti ga. Pobit mrlič, ki so ga jedva mogli spoznati, bil je jedin vspeh tega prizadevanja. Pippo je kmalu po tem izginil iz tega kraja. Najbrž je spoznal, da potem umoru nema nobene odkupnine več pričakovati. Njegovo ime in ime malega Johnnia se je pozabilo. Njegovi tovarišči so se razkropili in pridružili se drugim roparskim četam. —

Bilo je 1832. l. Avstrijske pomočne čete razkropile so ustaše, vračujoče se iz Bologne v Rim, in zopet saj na videz ustanovile mir. Papeževa vlada imela je preveč dela v stolici s pomirjenjem sre, s konfiskacijami posestev, s procesijami in z izgnanji, da bi bila mogla gledati na to, kaj se godi zunaj mesta. Tako se je zgodilo, da se je zopet zbralo mnogo brezdomincev v nove roparske čete, ter izbralo kako neprestopno skalo v Albanskih, Mazerskih ali Volških gorah za svoje bivališče, spuščalo se v Campagno in razširjevalo vojno proti plaščevim in denarnim žepom prav pred nos svetemu Petru.

(Dalje prih.)

na leto čez 4000 gold. No, rekel bo redakter Šuklje, saj smo mestu pustili šolnino! Da, res je pustilo se mu je šolnino a dala se mu je velikodušno ob enem tudi pravico, da to šolnino tudi sme znižati ali pa — čujte — tudi popolnoma odpraviti! Šolnina znaša v mestnih ljudskih šolah po 3 gld. na leto; a mnogo je taci, ki tudi teh treh gld. ne zmorejo in plačujejo le polovico, to je 1 gld. 50 kr.; se pa še reveži, — in ni jih malo — ki tudi bornih 1 gld. 50 kr. ne morejo plačati. Uplačana šolnina znaša na leto do 1600 gld.; s to svoto mesto gotovo ne bo pokrilo za svoje šole prepuščenih mu stroškov, ki kakor se omenjeno že zdaj znašajo čez 4000 gld. na leto. Mesto Ljubljansko bo tedaj, ker mestna šolska zaklada nima nikakega lastnega dohodka, primorano, upeljati posebno šolsko doklado, da bo pokrivalo ostale mu troške, ki se bodo pa še zdatno pomnožili, ko bo treba vzdrževati tudi še novo nemško šolo, katero bi po izreku nekega še .daj ne diplomiranega „strokovnjaka“ mesto moralo za nemške otroke že pripravljeno imeti, in ne se le čakati na to, kdaj se bo zadostno število nemških otrok oglasilo. Da lahko, prav lahko je zvišavati davek, a vprašanje je, kako se bo plačeval. Vsaka nova doklada, naj bo še tako mala, bo občutljivo zadela davkoplačevalce, osobito obrtnike; kajti le malokomu je prilika, da bi jedel iz dispozicijskega fonda, a pod srečno zvezdo je rojen, ki dobiva mastno plačo za službo, katere niti ne opravlja — in vse to s čisto vestjo.

Deželni zbor kranjski.

(XIII. seja v 10. dan oktobra.)

(Dalje.)

Poslanec Dežman pravi, da je predlog dr. vitez Bleiweis-a popolnem nepotreben, kajti določila o uradnem jeziku deželnih uradov so bila že sklenena dne 16. oktobra 1878. Predlog dr. vitez Bleiweis-a je neizvedljiv. Za stavbeni urad bi bilo slovensko uradovanje pravo tiranstvo. Kje se bodo jemali slovenski tehnični izrazi, teh ne bo zamogel deželni inženjer, če je prav Slovan. Saj slovenski okrajni cestni odbori tudi nemški dopisavajo, ker jim je to ugodneje. In v prislilni delalnicah se ne sme slovenski uradovati. Kolikrat pridejo iz družih dežel svoje prisiljence v zavodu pogledat in deželni odbor je zavezan jim pokazati knjige. Če bodo knjige slovenske, stali bodo pred neznanimi količinami. Tudi pri zemljišno odveznem zakladu ne gre slovenski uradovati, in s slovenskim upisovanjem v knjige napravil se je brezmejni chaos in prav je imel g. baron Apfaltrern, če je trdil, da se ni mogoče spoznati v računskih sklepih deželnega odbora. Knjige so take, da je groza. Ta „Principienreiterei“ narodne stranke je deželi le na največjo škodo. Saj je pri deželnih uradih itak že vse poslovljeno. Nemške uloge se rešujejo slovenski, na kar se zopet vrne od stranke nemški dopis. Slovensko uradovanje se je sklenilo v neki seji deželnega odbora kar brevi manu in deželni odbor je ovrgel sklep deželnega zbora, za kar nema pravice. On, Dežman, da je protestoral in od deželnega glavarja zahteval, naj ta sklep ustavi, a zaman.

Deželni glavar grof Thurn naglašja, da je zmirom za to skrbel, da se je varovala pri uradovanju deželnih uradov ravnopravnost. Da bi bil storil deželni odbor tak sklep, kakor trdi g. Dežman, on mu ne bil pritrdil.

Poslanec Dežman trdi, da se je sklep storil, a da ga deželni glavar ni ustavil.

Poslanec dr. vitez Bleiweis pravi, da zdaj še le vidi, kako prav je imel, da je stavil svoj predlog. Ako je pri uradovanju pri deželnih uradih kaka konfuzija, ustvarila jo je le nemška stranka. Brez zapreke se je pri vseh deželnih uradih prej uradovalo slovenski, ko pa je prišla nemška večina na vrh, ovrgla je precej slovensko uradovanje. Tako se v deželne bolnice uraduje vse nemški. Vsem občinam se dopisuje nemški in te dopise dobe v roko župani in srenjski odborniki, kateri v ogromni večini ne znajo nemški. Pri stavbenem uradu bode se tudi lahko slovenski uradovalo, pri mestnem magistratu uradujeta oba inženjerja večinoma slovenski. Iz Trsta in Gorice dohajajo deželnemu odboru laški, z Ogerskega madjarski, s Hrvaškega hrvaški dopisi, le kranjski deželni odbor bi moral uradovati in dopisovati le nemški.

Poslanec Murzik pove, da ni bil nikdar storjen tak sklep, kakor g. Dežman govori, in da torej g. deželni glavar tudi ni imel ničesar sistovati. V deželnem odboru je bil le razgovor o tem, da bode treba vprašanje zaradi uradnega jezika v deželni

zbor spraviti. Kar je trdil g. Dežman o knjigah pri knjigovodstvu, da so tako čudne, je vse neistinito. Knjige so v najlepšem redu, o čemer se lahko vsak gg. poslancev prepriča. Ali stoji na glavi rubrike predplačilo ali posojilo, to jako malo moti; vsaj je v rubriki zapisano, za kaj da gre. Ako se je hotelo že skozi okno govoriti, bi bil to storil lahko kak drug gospod, od g. Dežmana se govorniku to prav ne zdi, ker ve, da je trdil neistinitost.

Dežman odvrne, da odkar se je storil sklep zaradi slovenskega uradovanja v deželnem zboru, ni od deželnega računovodstva in od deželne blagajnice niti jednega nemškega dopisa več, ampak vse uraduje izključljivo slovenski.

Poslanec baron Apfaltrern meni, da ni vse jedno, ako deželni odbor samovoljno prenareja sklepe deželnega zbora, zato je predlaga, naj se dotične seje zapisnik predloži.

Poslanec Detela obžaluje, da ni poslanec g. dr. Vošnjak navzoč, kateri je dotično stvar sprožil v deželnem odboru. A kolikor je njemu znano, ni se storil noben sklep glede uradovanja deželnih uradov.

Poslanec g. dr. Poklukar jako odločno odvrta sumničenje Dežmana, kateri se je zdaj pridružil g. baron Apfaltrern-u, ki je prorokoval neko katastrofo pri deželni blagajnici, ne da bi navel le jeden faktum. Kako razumeva gosp. Dežman ravnopravnost slovenskega jezika, znano je že leta in leta, danes pa je to zopet ponovil, namreč, da se uraduje vse nemški. Tudi g. baron Apfaltrern govori tje v dan, to je dokazal pred kratkim, ko je govoril o šolski dokladi, ne da je znal za sklep finančnega odseka ter pokazal nevednost, ki je sramota za deželni zbor. Naj bi vsaj baron Apfaltrern vprašal svojega kolego g. Dežman-a, kajti čudno je od poslanca, ki hoče biti voditelj stranki, da kaže tako nevednost. Dr. Poklukar priporoča nasvet gospodarskega odseka.

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 31. oktobra.

Meritorične obravnave delegacij se bodo začele sredi družega tedna, da bodo poročevalci mogli proučiti izročene predloge.

Umrl je Henrik grof Wodzicki, jeden največjih **galiških** deželnih poslancev. Posebno veliko zaslug ima za zboljšanje narodnega gospodarstva. Bil je predsednik Krakovske vzajemne zavarovalnice.

Vnanje države.

Italijanska vlada neki hoče imenovati več novih senatorjev, kakor se govori nad dvajset.

V ponedeljek se je **francoska** zbornica začela posvetovati o spremembi zakona z leta 1850. o preskrbljevanju starih in bolnih ljudj. Znaprej naj bi država zakladala blagajnice, iz katerih se bodo starcem dajale pokojnine. Razgovor se je pred vsem sukal o tem, ali naj bi te pokojnine znašale največ 1200 ali le 600 frankov, a ni prišlo do nobene odločitve. Ves razgovor je imel največ le načelno veljavo, ker se itak ta stvar v tem zasedanju ne bode dognala, ker je zbornica z drugim delom preobložena. — Ministerski svet je sklenil razpisati volitve za senat koncem januarja. — V kratkem se razglasi reglement za razstavo 1889 l. in Proust imenuje generalnim direktorjem.

Izid vseh volitev na **Nemškem** še ni znan. Kolikor se dozda poroča, je število socialdemokratskih glasov silno narastlo. Izvoljenih je 10 socialnih kandidatov, 26 jih pa pride v ožjo volitev. Največje uspehe so dosegli v velikih mestih, tako sta v Hamburgu izvoljena dva socialista, tretji pa pride v ožjo volitev. Konservativci in narodni liberalci bodo najbrž vkupno imeli večino v zboru, svobodomiselnih stranka bode pa v njem mnogo slabše zastopana, kakor do sedaj, kajti zgubila je že 13 sedežev.

Predvčeraj so bile volitve v **holandsko** drugo zbornico. Izvoljenih je 29 kandidatov liberalne, 3 šismatično liberalne in 33 protiliberalne stranke. Iz 9 volilnih okrajev še izid volitev ni znan, a misli se, da je šest okrajev liberalno volilo. V več okrajih so pa ožje volitve. Liberalci se nadejajo, da bodo imeli večino, ko bodo vse ožje volitve končane.

Iz Pariza prihaja vest, da se **afriška** konferenca še ne snide začetkom novembra, kakor se je sprva mislilo. Zakaj da bi se odložila, ni povedano.

Iz modre knjige, ki se je predložila **angleškemu** parlamentu se razvidi, da je Anglija samo zato odposlala generala Wolseley-a z vojsko v Sudan, da reši Gordona in generala Stewarta. Ko to doseže, se pa ima takoj vrniti, in s sabo vzeti vse egiptovske uradnike in vojake iz Chartuma. Sudan bi pa potem pustili Angleži samemu sebi. Samo nekaterim veljavnim glavarjem rodov bi obljubili podporo od egiptovske vlade, da bi zadržali Sudance,

da ne bi napadali Egipta, ovirali trgovino z robovi in pospeševali kupčijo. Kako bode sedaj z ekspedicijo, ko je polkovnik Stewart že ubit in se že govori, da je tudi Chartum že pal, ko nihče ne ve, je li Gordon še živ, o tem se more le ugibati.

V **Egiptu** so razmere za Angleže hujšajo. Odkar je odšel Northbrook, pridobiva Angležem protiva narodna stranka vedno več upliva. „Temps“ javlja, da je angleški polkovnik Chemsides, sedaj polkovnik v Suakimu, imenovan generalnim guvernerjem vsega primorja ob Rudečem morji s sedežem v Massuah-u.

V **Tangeru** se oblastva zaprla na povelje **marokkanske** vlade 13 tujcev, mej njimi 4 Francoze, in jih odposlala uklenene v Fez. Francoski zastopnik je protestoval proti temu. Oficijozni listi že prete Marokkancem, da ne bode ostalo pri samem protestu.

Iz **Tonkinga** prihajajo vesti, da so Kitajci od 14. do 19. t. m. večkrat napali garnizijo v Tuyenquanu pa so vselej bili odbiti. Sedaj je pa sovražnik zgubil pogum, in se umaknil. Na Rudečej reki je kakih 4000 sovražnih vojakov. General Briere se prizadeva zatreti pomorsko roparstvo.

Dopisi.

Iz Trsta 29. oktobra. [Izv. dop.] Najprej naj poročam o nesreči, ki se je pripetila danes popoldne ob 3. uri v Lloydovi ladjedelnici. Neki kovač pal je, ko so stavili dimnik novemu parniku „Amfitrite“, z dimnika na krov, s krova pa še globeje v dno parnika, da se je ves polomil. Bode li preživel dotle, ko bodo čitatelji to v roke dobili, je dvomljivo.

V ponedeljek pa se je užgal premog na parniku „Pandora“ v novi luki sam od sebe, kakor se to večkrat zgodi. Ogenj so kmalu udušili. „Pandora“, katera je priplula iz Hongkonga, imela je tako slabo morje, da ni nihče več mislil, da bo še kdaj Trst videl, kajti zasačil je parnik v kitajskem morji nevaren vrtnec (tajfon) in polomil mu jambore, a ker je parnik nov in konstrukcija dobra, prestal je to silno nevihto.

Po lokalnih časnikih razpravlja se vprašanje mesa od dne do dne. Tržaški mesarji imajo mej saboj zadruge, bolj za to, da vzdržujejo visoke cene, nego za druge potrebe. Prišel je nek Dalmatinec in in odprl mesnico na lesnem trgu, kjer prodaja meso po nizki ceni. Ta mesnica obkoljena je ves dan, in skoro vsak dan do osme ure v jutro prodaja mesa od dveh vslov. Mesarji pa, vsi irredentovci, največ pa polasčeni Slovani, pihajo od jeze. „Cittadino“ očita mestnim očetom, da tratijo čas v političnih borbah, za ljudstvo pa ne skrbje nič. „Indipendente“, glasilo irredente pa se poteza za mesarje in prinaša raznovrstne ničeve argumente. „Adria“, vladni list, pa pobija „Indipendentova“ načela po vsem z dokazi in fakti. Drugi rudeči lističi pa trobijo z irredento vred v rog, češ, da ni pravično, da tujec v Trst prišedši pod ceno meso prodaja. „Alabarda“, list jako čudne stranke Eskulapovih sinov pa tako vehementno udriha s kolci po vsem, da je skoro vsak dan zaplenjena. Sinoč ob 6. uri je policija zaprla njenega urednika necega Garcota, ter preiskala uredništvo in stanovanje urednikovo.

Da se je Tržaški deželni zbor tako hitro zaključil, pripisuje se posebnemu ukazu z Dunaja. Vsak je pričakoval, da bode v deželnem zboru rešeno vprašanje zaradi zastav, katerih Tržaška država ne smejo razvitih po ulicah nositi, toda patres patriae so dobro znali, da bi bil navstal zopet nemir na galeriji, torej so rajši to točko odstopili mestnemu zboru, da jo on reši. Galerije so bile napolnene, pa ne več irredente, ampak tukajšnjih Slovencev in mnogobrojnih okoličanov, kajti prošli so časi, ko je irredentarska druhal politiko delala na galeriji. To je velik korak in še pridejo v kratkem druge stvari, ki bodo irredenti izdrle še kak zob.

Domače stvari.

— (Deželni odbor) dovolil je požarni brambi v Bizaviku 120 gld. podpore.

— (Konfiskacija.) Včerajšnja 45. številko „Slovana“ zaplenilo je c. kr. državno pravdnistvo zaradi kratke notice „Slovenci in sedanja vlada“. Uredništvo „Slovana“ uložilo je prošnjo za drugo izdajo.

— („Tu l'as voulu, George Dandin!") Gosp. Šuklje, v svojej lastnosti kot urednik najnovejšemu dnevniku je pred nekoliko časa v svojem glasilu strastno napadal „Slovana“ in g. Hribarja in kot „zacimbo“ dodal na konci še Friderika II. besede: „Und mit solchen Gesindel muss man sich herum schlagen!“ Uredništvo „Slovana“ oziroma

g. Hribar uležel je po g. dru. Tavčarji tožbo zaradi razžaljenja časti in včeraj popoldne bila je pri c. k. mestni delegirani sodnji obravnava, pri kateri je g. pristav Čuček g. Šukljeja obsodil na 10 gld. Šuklje je sicer objavil priziv, a v prvi instanci je obsojen in „vsi homeopati mu ne morejo pomagati“ niti gg. Schwarz in Jabornigg, ki sta prišla poslušati ali pa kot eventualni prič — ka li?

— (V najnovejšem dnevniku) je nekdo, govori se da g. „Škrjanc“, včeraj dal natiskati inserat, v katerem skuša trditi, da zadnja tajna seja mestnega zbora ni bila veljavna, ker ni bilo zadostnega števila odbornikov navzočih. Kakor smo se preverili, je omenjeni inserat zlobna laž, ki dela svojemu duševnemu očetu mojstru „Zdražbi“ vso čast.

— (Slovensko gledališče.) Opozarjamo na jutranjo predstavo žaloigre: „Mlinar in njegova hči.“

— („Ljubljanskega Zvona“) izšla je danes 11. številka. Vsebinsko priobčimo v prihodnjem listu.

— (Cesarski dar.) Naš cesar je poslal predsedniku Dunajskega redarskega vodstva 4000 gld. z namenom, da jih razdeli resnično potrebnim in vrednim osobam na Dunaji — za „prešce“.

— (Gallenfelsovo ustanovo) podelil je deželni odbor Alojziji baronici Coppini v Gradcu in Marijani baronici Rechbachovi v Ljubljani.

— (V deško sirotnišnico) je vsprejet z deželno ustanovo Josip Dornik iz Ljubljane.

— (Deželni zbor hrvatski) je v včerajšnji seji v tretjem branji vsprejel načrt zakona, da se v tiskovnih zadevah porote za tri leta odpravijo. Proti govoril je dr. Josip Frank ter rekel med drugim, da kakor človek brez glave, tako je tiskovna svoboda brez porote nemogoča, da se ne treba pre-naglati itd., a vse je bilo zaman. Vlada stranka je komaj čakala, da je svoje prežalostno delovanje venčala s tem zakonom. Ko je bil ta zakon srečno pod streho, se je deželni zbor odložil, dokler bode zopet sklican.

— (Ušel) je včeraj zjutraj ob 1/2 7. uri iz brigadnega zapora v sv. Petra vojašnici znani begun, Kotar iz Most pod Ljubljano. Kakor se nam poroča, otrese se pri prehodu že prepiljeno železje, stekel v prvo nadstropje ter skočil skozi okno na pokopališče pri sv. Petra cerkvi, potem na prosto. Stražniku, ki ga je hotel prijeti, vrgel je plašč čez glavo in ga s tem toliko zadržal, da je ubežal. Včeraj dopoldne ob 1/2 10. uri šel je čez most pod Šmarno goro, pozneje so ga videli onkraj Medvod. Orožniki so se razposlali na vse strani, da bi ga ulovili. Kotar je jako nevaren človek. Ušel je že večkrat, jedenkrat iz Komorna, bil večkrat zaradi tatvine kaznovan. Letošnjo pomlad pobegnil je bil iz tukajšnje vojaške bolnice, a so ga kmalu zopet dobili v pest. Predvčerajšnjim bil je obsojen na osem let na trdnjavo. Kotar je isti zločinec, ki je pri Škocijanu nekemu kmetu 115 gld. ukrad, zaradi katere tatvine je neka kmetica čez leto dni po nedolžnem v zaporu sedela, njeni 14letni sin pa bil neusmiljeno tepen. Še le vojaški avditor je po svoji previdnosti in energiji dokazal, da je kmetica nedolžna, ker je Kotar ukrad onih 115 gld.

— (Nesreča.) Zadnji četrtek predpoludne pal jo na kolodvoru južne železnice z lokomotive strojovodja g. Weinsbacher in si nogo zlomil, da so ga morali prenesti v bolnico.

— (Medveda) ustreli lje v Brigah Kočevskega okraja posestnik in najemnik lova Matija Gladič. Medved je po mnenju izvedencev blizu 10 let star, dva metra dolg in jeden meter visok ter je tehtal 250 kil. Padel je še le po četrtem strelu zadet z dvema kroglo v glavo, z dvema pa v život. Srečnem strelcu se izplača talija 30 gld.

— (Dvajsetletnica poljskega akad. društva „Ognisko“) praznovali bodo na Dunaji živeči Poljaki v soboto 1. novembra v dvorani glasbenega društva; sočelovalo bo tudi slovansko pevsko društvo. Slovanska akad. društva povabljeni so vsa k tej izredni slavnosti, katere program je zelo zanimiv.

— („Slovansko pevsko društvo na Dunaji“), ki je zadnji petek imelo svojo letno skupščino za l. 1884/5, izvolilo je pri mnogoštevilno obiskanem shodu, dvornega in sodnijskega odvetnika g. dr. J. Lenocha predsednikom, in člana c. kr. dvorne opere g. A. A. Buchto prvim pevovodjo, oba per acclamationem. V odbor bili so izvoljeni: tajnikom vseučiliški docent dr. J. Drozda,

blagajnikom banquier Leon Bouchal, arhivarjem upokojeni uradnik J. Korbelaž, dalje poštna uradnika K. Jahoda in J. Mičoch, odvetn. koncipijent J. Pukl, železniški uradnik J. Stantejský in arhitekt J. Stiebler, večinoma jednoglasno. Razun jednega Slovenca so vsi odborniki česke narodnosti. Prva „koncertna beseda“ bode letos meseca novembra.

— (Hmelja) se je do sedaj v Žavci poprodalo do 1500 stotov. Dobro blago plačuje se po 60—65 gld., najboljši (hoch prima) do 72 gld. 50 kr. V ponedeljek kupila je pivovarna bratov Reininghaus v Celji precejšnjo množino Žavskega hmelja po 72 gld. 50 kr.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Zagreb 31. oktobra. Narodna stranka izrekla je banu zahvalo za dosedanje podporo in ga prosila za podporo tudi v bodoče, da bi se gospodarska politika Ogerske Hrvatske nasproti na bolje obrnila.

Rim 31. oktobra. Na predlog Mancinija sklenil je ministerski svet, takoj odposlati fregato Garibaldi in avizo-parobrod Vespuzzi na Afrike zahodno obal.

Rim 30. oktobra. Propaganda dobila je vest, da so v Kantonu veliko kapel razrušili in oropali, hiše kristijanov pa požgali. 200 žensk so oskrunili, moze topli in izgnali, če neso hoteli darovati malikom. V Hongkongu sta sedaj 2 škofa, 30 misijonarjev s 300 kristijani, ki so iz Kantona pribežali. Podkralj v Kantonu je kristijanom jako sovražen.

Razne vesti.

* (Vzoren rodoljub in vzgleden mecen znanosti.) V Caldasu pokrajine Minas Geraes v Braziliji je 12. septembra t. l. umrl dr. A. F. Regnell v starosti 77 let. Pokojnik, rojen v Stokholmu, se je šolal v Upsali, postal zdravnik, več let služboval po raznih švedskih bolnicah ter se preselil 1840 leta v Brazilijo. Regnell je bil ves čas svojega življenja odličen rodoljub, ki je svojo iskreno ljubezen do domovine tudi dejanski kazal in raznim znanstvenim zavodom švedskim poklonil velikanske darove. Tako je daroval za zidanje fizijolog čuega in patološkega zavoda v Upsali 30 000 kron (jedna krona velja 57 38 kr. avst. v.), medicinske fakulteti v Upsali 100 000 kron, vseučilišču 40 000, švedske akademiji znanosti 60 000, za zgradbo zoologične postaje ob Kattegatu 25 000 in Serafin-skemu lazaretu v Stokholmu 40 000, tedaj vkupe 295 000 kron (to je 169 271 gld.). Rizen tega je podpiral mnoga društva z denarji in zapustil velik del svojega velikanskega premoženja znanstvenim zavodom v Švedski.

* (Somnambulizem.) „Petrogradski list“ poroča o jako redkem dogodku somnambulizma. Gospa A. se je vračala s svojimi otroci v vagonu I. razreda s svoje graščine na deželi v carsko stolico. Po noči jo najedenkrat zbudi guvernant in jej pove, da je gospejina 11letna hčerka iz vagona zginila, kakor bi se bila v zemljo udrla. Železnično osebje kakor vsi sopotniki so sožalovali in milevali prežalostno mlado gospo. Strojovodja ustavi vlak in takoj pelje 6 verst nazaj ravno do kraja, kjer se je neprisotnost dekličina zapazila. Potovalci gledajo mej vožnjo na obe strani železnice, a ne zapazijo nikjer zgubljene devojke. Na bližnji postaji (ta dogodek se je vršil na železnici Libava-Romni) Marisa Gorka pošlje postaje načelnik brzo drug, po seben vlak do kraja, kjer je deklice zmanjkalo. Z vlakom se je peljalo 30 delavcev z baklami. Ko se vlak ustavi, izstopijo delavci in v spremstvu gospe A. skrbno preiščejo vse kraje na obeh straneh železnice, a zgubljene hčerke ne najdejo. Prežalostna mati skoraj obupa. Na vse zgodaj drugega jutra prihiči obupana gospa A. na postajo in zagleda v čakalnici na svoje veliko veselje svojo zgubljeno hčerko pri mizi sedečo pred kozarcem čaja. Deklica je speča v sanjah (somnambulizmu) z vlaka skočila; sanjalo se jej je, da skače s svojimi prijateljicami s senenih kopic (kar se je prej na travnikih večkrat zgodilo). Skok z vlaka jej ni škodoval, ker je bila zavita v pléd in je pala na mehka tla in razun tega v spanju vzela s saboj blaznico, tako da je dosepešvi na zemljo, mirno dalje spala. Probudivši, se je mislila, da je vlak skočil iz tira in da je ona le mej grozno nesrečo pala iz vagona. Šla je potem po sledu male lučice in prišla v kmetisko bajto, od koder so jo peljali dobri ljudje na vozu do postaje, kjer jo je presrečna mati našla zdravo in veselo.

Gospodje pevci, pozor!

Moški pevski zbor Ljubljanske čitalnice pričel je svoje pevske vaje, ter se bodejo redno nadaljevale vsak torek in petek ob 8. uri zvečer. Gospodje pevci, kateri so bili že člani pevskega zbora, ali kateri želijo pristopiti moškemu zboru, naj se oglašé v omenjenih dnevih pri pevovodji g. V. Valenta.

Pevska šola se začne v sredo dne 12. novembra ob 8. uri zvečer. Sprejmo se v šolo oni, ki ima zmožnost in veselje do petja, ter se tudi zavežejo, ustopiti po končani šoli v moški pevski zbor.

V Ljubljani 31. oktobra 1884.

Pevski odbor-čitalniški.

Poslano.

Odgovor na dopis iz Cerknice v „Ljubljanskem Listu“ št. 198.

Zares, da mnogo, mnogo let prosilo je naše ubogo ljudstvo za napravo mitnice na toliko rabljeni cestni progi iz Ribniške in Loške doline do Rakéka. Moledevalo in nadlegovalo je za to marsikaterega visokega in uplívnega gospoda, deželno in politično oblast, — a vselej so se našle zapreke, da se neso mogle te velevažni zadevi odpreti vrata, priti do zaželjenega vspeha.

Tu in tam vladale so različne razmere in poudarjali so se mnogostranski oziri. — Če je bilo vse to tudi vsestranski opravičeno in če ni mej tem tičalo kaj pristanskega, o tem molčim jaz, kakor je o svojem času molče le premišljevalo to vitalno vprašanje naše, če tudi ubogo, pa potrpežljivo ljudstvo.

V tistem nekdanjem času se ni našla oseba, da bi bila brezozirno razkrila in v javnost stavila vso zadevo, ni ga bilo moza, da bi se neustrašeno boriti hotel za želje, potrebe in opravičene zahteve tukajšnjih posestnikov, le sem ter tja je kdo „izza vogla pokukal“, pa boječe, v obliki kake preponižne prošnje plašno povedal: „I nu, to bi bilo le prav, pa —“

V predvčeršnjem „Ljubljanskem Listu“ pa se je dopisniku iz Cerknice zljubilo sedanjí Logaški čestni odbor oziroma mene kot načelnika napasti zaradi malomarnega delovanja v mitničnih zadevah.

A gospod dopisnik, kateri kaže, da je v vseh teh stvarih popolnem poučen, — tega mislim, vender le ne ve, ali pa vedeti neče, da se je zadeva o mitnicah v tem času, ko uživam jaz čast predsedovati čestnemu odboru, resno poprijela, in da ravno jaz — oni malomarni načelnik — sem se na vse pretege trudil, doseči s pomočjo javnih oblastnj in z drugimi častitimi in merodajnimi gospodi to — nemogrede rečeno — zaostano potrebo našega prebivastva, po kateri je zaman upilo toliko časa. — Ako še sedaj nese postavljene mitnice, temu ni kriv čestni odbor Logaškega okraja.

Slavnega deželnega odbora dopis, katerega sem prejel 26. avgusta t. l. pod št. 5851 odločno govori, da je neobhodna potreba, da se česta do dobrega popraví, predno se bode začela mitnina pobirati.

Ta zaukaz je bil že dvakrat objavljen! Je li kdo storil svojo dolžnost? Si li ti, gospod dopisnik, posul svoj del ceste?

Dalje sem pa jaz v zadevi mitnic že 3. sept. t. l. sklical bil k seji ude cestnega odbora in na dalje posloval v smislu gori navedenega dež. odborskega dopisa s cestnima odboroma v Ribnici in v Loži.

Vso to važno zadevo pa tako naglo, dovršiti po želji deželnega odbora, prej vso cesto z dobro stolčenim kamenjem posuti in, ako ljudje — jedni zaradi pojskih in drugih opravil — drugi zopet iz ubožstva in malomarnosti tega storiti nečejo, oziroma ne morejo — potem pa vso cestno progto v jeden dan na njih stroške drugim v delo izročiti in končno za to od posestnikov terjati založen denar zopet nazaj — to opravilo, ljubi gospod dopisnik, ni tako lahko, kakor se ti dozdeva in vsaki nepristranski človek mi ne more očitati malomarnosti v mojem delovanju kot načelnik cestnega odbora, ker tega tudi ne zaslužim.

Konečno pa le še nekaj gospodu dopisniku samemu na uho.

Gospod dopisnik! Če te vsa ta moja malomarnost toliko peče, ko nesem v tem vsem in v kratkem času 6-tem ali 7-mih tednov postavil mitnice s hišicami vred in vse popolnem že dovršil in kličoš: „pomagajte oblastniji!“ zakaj se pa nesi potrudil, da bi bil ta postavljeni načrt prej potrjen, ampak si skoro celo leto molčal?

V Cerknici dne 26. oktobra 1884.

Josip Milavc.

Umrl so v Ljubljani:

28. oktobra: Fran Škarjavec, zidar, 53 let, je v Gruberjevem kanalu vtonil ter bil uradno pregledan.

29. oktobra: Viktor Mencin, hišnega oskrbnika sin, 4 leta, Tržaška cesta št. 5, za božjastjo.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
30. okt.	7. zjutraj	744.08 mm.	+ 1.4°C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. pop.	743.86 mm.	+ 11.1°C	sl. zah.	d. jas.	
	9. zvečer	745.99 mm.	+ 4.3°C	sl. vzh.	j. jas.	

Srednja temperatura + 5.6°, za 2.2° pod normalom.

Dunajska borza

dne 31. oktobra t. l.

(izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	81 gld. 05	kr.
Srebrna renta	82	35
Zlata renta	103	95
5% marona renta	96	20
Akcije narodne banke	287	90
Kreditne akcije	122	35
London	—	—
Srebro	—	71
Napol.	—	79
C. kr. cekini	—	—
Nemške marke	60	—
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	124
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	173
4% avstr. zlata renta, davka prosta	103	60
Ogrska zlata renta 6%	123	20
— 4%	93	55
— 5%	88	95
5% štajerske zemljišč. od rez. oblig.	104	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	115
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	109	25
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	50
Kreditne srečke	100 gld.	177
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	105
Tramway-društ. velj.	170 gld. a. v.	214

Prijatelji pilic
(Laubsägen)
Št. 6082. (672—2)

Naznanilo.

Licitacija o zalaganju šute, vzdrževanje cest, ulic in trgov v mestni občini Ljubljanski za l. 1885, 1886, 1887 se bode vršila pri mestnem magistratu **dné 5. novembra 1884** ob 10. uri dopoldne.

Dotični pogoji so v pisarni mestnega stavbinškega urada ob navadnih uradnih urah vsakemu na ogled.

Mestni magistrat v Ljubljani,
v 20. dan oktobra 1884.

Župan: Grasselli.

NAZNANILO.

Podpisani slavnemu občinstvu uljudno naznanja, da je 15. t. m. pred škofijo št. 11, nasproti Senkavške cerkve, odprl svojo

novo brivnico.

Prevzame vsa v lasničarstvo spadajoča dela po najnižjih cenah, ter se slavnemu p. n. občinstvu priporoča za mnogobrojni obisk.

Z odličnim spoštovanjem priporoča se

Juraj Vidak,
brivec.

(696)

Na pljučah in za sušico bolehačim

se zastoj pove neko prav izvrstno zdravilno sredstvo. — Na vprašanja odgovarja radovoljno

THEODOR RÖSSNER, Leipzig, Reichsstr. 3.

Naznanilo podjetja.

Velečastitemu občinstvu, zlasti visokočastitej duhovščini v mestu in na deželi, zahvaljujoč se za dosedanje obiskovanje, naznanjam s tem, da sem preselil svojo prodajalnico v hišo

na Kongresnem trgu št. 14,
nasproti nunske cerkvi.

Priporočam svojo dobro preskrbljeno zalogo blaga za obleke gospodov po najnižjih cenah, tudi se vsprejemlje blago za narejanje oblek ter se vse obleke izdelujejo popolnoma po izbiro okusno naročevalcem.

Za mnogobrojne naročitve se priporoča

s spoštovanjem

A. Orehek,

civilni in vojaški krojač.

(683—2)

LEKARNA JULIJ pl. TRNKOCZY.

Spodaj navedene specialitete, ki so po večletni izkušnji za izvrstno uspešne pripoznane, ima vedno čiste v zalogi in razpošilja takoj po poštnem povzetju

lekarna JULIJ pl. TRNKOCZY-ja

„pri samorogu“

v Ljubljani, Mestni trg h. št. 4.

Kri čistilne kroglice, c. kr. priv., ne smeje
jednem gospodinjstvu pogrešati in so se že tisočkrat sijajno
osvedočile pri zabasani človeškega telesa, glavobolu, otrpnenih
udih, skaznem žledu, jetrnih in obistnih boleznih; v škatljah
à 21 kr.; jeden zavo s 6 škatljami 1 gld. 5 kr. Razpošiljava
se le jeden zavo.

Planinski zeliščni sirop kranjski, izboren zoper kašelj,
prsne in plučne bolečine; 1 steklenica 56 kr. Koristnejši, nego vsi v trgovini
se nahajajoči soki in siropi.

Francosko žganje najboljša vrste, ljudstvu priljubljeni lek; mala
steklenica 20 kr.; velika steklenica 40 kr. z
obširnimi navodoma za uporabo.

Pariški prašek za dame, najfinerše vrste, bel in rožast, v ška-
njavo, zelo nežen po 40 kr. teljah po 30 kr., s pravo rožino vo-
njo.

Orientalni dišeči prašek odzveče, če se dene mej perilo, ne-
prijeten duh po 30 kr. prijeten duh po 30 kr.

Ozeblinski balzam po dr. Képesu je odlično najboljšo sred-
stvo zoper vsako ozeblino
in zastarele ozeblinske bule. Steklenica z navodoma vred 30 kr.

Zdravilo za kurja očesa, gotovo uplivačje sredstvo, treba samo
samo 40 kr. zvečer s čopičem namazati. 1 steklenica

Malaga najfinerša v botelijah po 60 kr. **Rum** najfinerši v botelijah po 30 in 60 kr.

Čaj najfinerši v zavitek po 30 in 50 kr. (691—1)

Izdelki morajo imeti, da
so pristni zraven stoječi
podpis in zgornjo obrtno
varstveno marko.

Razpošilja se vsak dan po poštnem povzetju.

C. kr. priv. zavarovalno društvo
ÖSTERR. PHÖNIX
na Dunaji (694—1)
naznanja s tem, da je njega večletni zastopnik gospod
Ferdinand Bradaška zaradi preobitnih poslov odložil
svoje zastopništvo in da se sedaj izroči
glavni zastop za Kranjsko
g. Ivana Wölfling-u
v Ljubljani, Poljanska cesta h. št. 35.
Ob enem se priporoča za zavarovanje I. proti
škodam za požarom, ki bi navstal vsled ognja, strele
ali eksplozije na stanovanjskih in gospodarskih poslop-
jih, tovarnah, strojih, zalozah blaga, hišnih opravi,
ziti in drugim pridelkom, živini in premakljivem
blagu; — II. proti razdrobljenju zreal; — III. za
človeško življenje v vseh kombinacijah.
Vse škode se hitro preiščejo in točno povrnejo.

ANTON OBREZA,

tapecirar,

ključarske ulice št. 3 (pod mestnim trgom)
v Ljubljani,

priporoča se slav. občinstvu za izdelovanje vseh v
njegovo stroko spadajočih del, zagotavlja točno in
ceno postrežbo. Ker ima vsakovrstnega blaga za pre-
oblačenje na razpolago, zamore vsakega popravne iz-
vrševati zelo po ceni in v občno zadovoljnost.

Salonske garniture od 100 gld. navzgor.

Navadne divane od 20 gld. navzgor.

Krasne ameriške divane
(novost) od 25 gld. 50 kr. navzgor.

Modroce na peresih (Federmatratzen) od
12 gld. navzgor.

Žimnate modroce od 14 gld. navzgor.

Naročila z dežele izvršujejo se naglo in
po ceni. (673—3)

V elegantnej obliki priporoča po ceni
„Narodna Tiskarna“
v Ljubljani.

VIZITNICE

Umetne
zobe in zobovja
(32—82)
ustavlja po najnovejšem ameriškem načinu
brez vsake bolečine ter opravlja plombiranja in
vse zobne operacije
zobozdravnik **A. Paichel,**
poleg Hradeckijevskega mostu I. nadstropje.

C. k. privilegij
šivalnih strojev.

Ivan Jaz,
v Ljubljani, Hôtel Evropa.
Zaloga vsakovrstnih
šivalnih strojev
za družine in rokodelce, rabljivih za
vsakotero šivanje. (113—33)
6 letna garancija!
Podnik brezplačno. Na mesečne obroke po 4—5 gl.

Ustanovljeno 1847, na Du-
naji in Budapešti od 1861.

**Ivan Hoff-a zdravil-
no pivo iz sladnega
izvlečka**
1 steklenica 60 kr.

**Ivan Hoff-a koncent-
rovani sladni izvle-
ček**
1 st. gl. 1.12, ml. st. 70 kr.

**Ivan Hoff-a bonboni
iz sladnega izvlečka
za prsi**
po 60, 30, 15 in 10 kr., pri-
stni le v modrih zavitkih.

**Ivan Hoff-a zdravil-
na sladna čokolada**
1/2 kilo I. gl. 2.40, II. gl.
1.60, 1/4 kilo I. gl. 1.30,
II. 90 kr.

Pomoč proti
prsnim in plučnim boleznim,
katarnim afekcijam, oslabljenju
želodca in slabej prebavljivosti,
posebno okrepčujoče proti po-
manjkanju krvi, slabosti živcev
in onemoglosti.

Gospodu IVANU HOFF-u,

izumitelju in izdelovalcu preparatov iz sladnega
izvlečka, c. kr. dvornemu založniku skoro vseh
suverenov evropskih itd.

Dunaj, mesto, Graben, Bräunerstrasse 8.

V. bl.! Že več let sem bolehal na želodci,
slaba prebavljivost, pomanjkanje apetita in one-
moglost so me mučile. Vaši Ivan Hoff-ovi sladni
preparati so me popolnoma ozdravili in dali mi
sveže moči (sledj naročitev).

Z velespoštovanjem

Moric Tichli vitez Tützingen.

Ljubljana, 18. oktobra 1882.

Vam naznanjajoč, da mi raba Vašega Ivan
Hoff-a zdravilnega piva iz sladnega izvlečka jako
dobro dene, prosim Vas, da mi zopet pošljete 28
steklenic po Rudolfovi železnici.

S spoštovanjem

W. Ogrinz,

c. kr. okrajni sodec, Ljubljana, Gradišče.

Zdravniško zdravno poročilo.

Trnovo-Bistrica, 5. januarja 1883.

V. bl.! Ker se katarno stanje moje bolnice
vsled rabe Ivan Hoff-a zdravilnega piva iz slad-
nega izvlečka vedno boljša, sili ona, da ga jej
zopet naročim jeden zaboj z 28 steklenicami, da
jej ne poide ta okrepčevalna pijača. Pričakujem
skoro pošiljatve.

S spoštovanjem

Dr. Bachmann.

Ilirska Bistrica, 23. marca 1884.

Moja rodbina se je tako privadila Vaših od-
ličnih sladnih preparatov, da jih težko pogreša,
ko poidejo, zato prosim, da mi zopet pošljete 58
steklenic Ivan Hoff-a zdravilnega piva iz sladnega
izvlečka po žel. zniči proti povzetju.

Dr. Bachmann, železniški zdravnik.

Glavne zaloge:

Ljubljana: Peter Lassnik; Kranj: Fran Dolenc;
dalje: Zagreb: C. Arazim Salvatorjeva lekarna,
nadbiskupska lekarna, lekarna usmiljenih bratov;
Celje: Kupferschmidt, Marek, lekarni; Reka: G.
Catti, lekarna, Fr. Jechel, N. Pavačić, drogueriji;
Gorica: G. Cr stofoletti, dvorna lekarna; Celovec:
W. Thurmwald, lekarna; Maribor: W. König, le-
karna, F. P. Holasek; Tržič: J. Raiharek; Pulj:
G. B. Wassermann; Ptuj: J. Kasimir; Trst: F. S.
Prinz Seravalle, Zanetti, lekarni; Beljak: F. Scholz,
dr. Kumpf-ovi dediči, lekarni; Zader: Chr. Mozocco,
N. Androvica, lekarni.

60 visocih odlikovanj.

! POZOR !

G. SCHMIDL in družnik

„pri škofu“

v Celji, na oglu Glavnega trga „pri štepihu“,
priporočujeta svojo posebno veliko in lepo zalogo

zimskega blaga,

kakor:

vsakovrstne **suknine, štofa, vatnola, spangoleta** in druge **volnate**
robe. Dalje imata v zalogi največje zbirke **velikih zimskih facanete-**
ljev ali rut; najnovejše **zorce kretóna in tiskanine** (druka); **hta-**
čevine in raznobarvanega barhenta; odeje, koce in različno drugo
zimsko robo po najnižjih cenah, in sicer še cenejšje, kakor prej.
— Prave ameriške **šivalne stroje, kakor „Singer“** in „**Howe**“ za
krojače, črevljarje in šivilje po 30, 35 in 40 goldinarjev. — Kdor dobro in cenó
kupiti želi, blagovoli naj priti v našo prodajalnico. (681—2)

G. SCHMIDL in družnik v Celji,

zaloga sukna, platna, vsakdanjega rokotvornega in novošegnega
blaga ter pravih ameriških šivalnih strojev,
na oglu Glavnega trga in Poštah ulic šte. 36, v hiši gospoda
Jožefa Kosta, fabrikanta žajfe, „pri štepihu“.